

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/457/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612214145
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5612214145.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcom: 1/ R. R., nar. XX. XX.XXXX, 2) J. R., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom Z. P., G. XXX, o zaplatenie 1.444,33 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 18. februára 2015 sp. zn. 10C/41/2013-84, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh zamietol a vo výroku, ktorým odporcom v rade 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal, **p o t v r d z u j e .**

V ostatnej časti **z o s t á v a** rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Odporcom v rade 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 1.444,33 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 1.087,56 Eur od 25.03.2011 do zaplatenia. Konanie o námietke prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcov zastavil. Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenskou sporiteľňou a.s. a odporkyňou v rade 1/ bola dňa 10.09.2004 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní bankovej karty Sporonákup, s hotovostným limitom 30.000,- Sk a bezhotovostným limitom 30.000,- Sk. Dňa 03.09.2004 zmluvné strany uzatvorili Dodatok č. 1 k zmluve, ktorým bolo doplnené dojednanie o výške kartového rámca na 30.000,- Sk, úrokovej sadzby 17,50 % ročne, konečnej splatnosti kartového rámca 02.09.2005, poplatku za správu kartového rámca 0,25 % z kartového rámca mesačne. Podľa článku V. Dodatku k zmluve bol kartový rámec splatný v deň splatnosti, uvedený v bode IV., článku I. Zmluvy. Podľa článku V. ods. 1 Dodatku zmluva bola uzatvorená na dobu určitú jedného roka, ktorá sa predlžovala vždy o dobu 1 roka, maximálne však do dosiahnutia 65. rokov veku držiteľa karty. Podľa článku V. ods. 4 zmluvy bola banka oprávnená zmluvu vypovedať bez uvedenia dôvodu, pričom výpoveď nadobúda účinnosť dňom doručenia výpovede držiteľovi karty. Slovenská sporiteľňa dňa 06.02.2008 vypovedala Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty, ktorej účinky nastali najneskôr dňa 28.02.2008 prihládajúc k dĺžke poštovej prepravy. Vzhľadom k tomu, že návrh navrhovateľa na súde bol podaný dňa 19.12.2012, na premlčanie práva navrhovateľa podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka prihládadal zo zákona a vzhľadom na uplynutie 3-ročnej premlčacej doby, návrh navrhovateľa z uvedeného dôvodu zamietol. Z vykonaného dokazovania bolo ďalej nesporné, že dňa 29.03.2012 bola podpísaná Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku, kde odporca v rade 2/ ako osoba pristupujúca

k záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka mal podľa navrhovateľa uznať záväzok navrhovateľa čo do základu a výšky, čím by došlo k predĺženiu premlčacej doby na 10 rokov v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedený právny úkon z 29.03.2012 považoval za absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z obsahového znenia ust. § 533 Občianskeho zákonníka, jedná sa o dojednanie zmluvných strán o povinnosti pristupujúceho dlžníka splniť za dlžníka jeho dlh voči veriteľovi. Odporca v rade 2/ je síce v dohode označený ako osoba pristupujúca záväzku, avšak z dohody nevyplýva jeho vôľa splniť za dlžníka (odporkyňa v rade 1/) jej peňažný záväzok. V článku 3.1 predmetnej dohody je len uvedené, že osoby uvedené v článku 1.2 alebo 1.3 Dohody sa zaväzujú splatiť svoj záväzok v splátkach, nepredstavuje to však prejav vôle odporcu v rade 2/ splniť dlh za dlžníka. Keďže nedošlo k platnému pristúpeniu odporcu v rade 2/ k dlhu odporkyne v rade 1/, nebol daný právny dôvod na plnenie.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešným odporcom náhradu trov konania nepriznal, keďže žiadne si neuplatnili.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ vo výroku, ktorým jeho návrh na zaplatenie sumy 1.444.33 Eur s príslušenstvom okresný súd ako nedôvodný zamietol. Namietal, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď na okolnosti prejednávanej veci aplikoval ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.05.2014, pričom právny vzťah medzi jeho právnym predchodcom a odporcami v rade 1/, 2/ vznikol pred nadobudnutím účinnosti § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okresný súd ďalej nedôsledne posúdil obsah Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z 21.08.2012. V článku II. Dohody odporca v rade 2/ pristúpil k záväzku odporkyne v rade 1/ a zároveň uznal tento záväzok zo Zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty č. 332835514 uzavretej so Slovenskou sporiteľňou vo výške 1.087,56 Eur s príslušenstvom, čo do dôvodu a výšky. Zároveň sa zaviazal splatiť tento záväzok v splátkach uvedených v Dohode. Domnieva sa preto, že pre platnosť pristúpenia záväzku nie je potrebné výslovne uviesť, že odporca v rade 2/ ako pristupujúci sa zaväzuje uhradiť dlžnú sumu za pôvodného dlžníka, keďže táto skutočnosť je zrejماً zo samotného úkonu pristúpenia k záväzku. Odporca v rade 2/ je v Dohode označený ako osoba pristupujúca v zmysle ust. § 533 Občianskeho zákonníka a zároveň sa zaviazal na úhradu dlžnej sumy, t.j. je logické, že pokiaľ nejde o dlh samotného odporcu v rade 2/, zaväzuje sa k jeho úhrade za niekoho iného, v tomto prípade za odporkyňu v rade 1/. Vzhľadom k tomu, že odporca uznal jeho záväzok čo do základu a výšky, došlo k naplneniu ust. § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, t.j. k plynutiu novej 10-ročnej premlčacej doby. Žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že odvolací súd jeho žalobnému návrhu v plnom rozsahu vyhovie.

Odporcovia v rade 1/ a 2/ sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., ktorý v napadnutom výroku, ktorým jeho žalobnému návrhu nebolo vyhovené a v súvisiacom výroku o trovách konania, rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako správny potvrdil.

Okresný súd vo veci riadne zistil skutkový stav, na základe ktorého správne návrh navrhovateľa zamietol, keď v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 879j Občianskeho zákonníka v spojení s § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov považoval uplatnený nárok navrhovateľa za premlčaný.

Krajský súd sa plne stotožňuje s vyhodnotením skutkových okolností okresným súdom, ako aj následným právnym posúdením veci - premlčania práva podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, na ktoré v dôvodoch rozsudku krajský súd odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Vo vzťahu k odvolacím námietkam navrhovateľa krajský súd poznamenáva, že v zmysle § 205 ods. 1, 3 O.s.p. krajský súd ako odvolací súd je v odvolacom konaní viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku okresného súdu poukázal na nesprávne zaujatý záver okresného súdu v tom, že na danú vec nesprávne aplikoval ust. § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 01.05.2014, pričom v konaní uplatnil nárok žalobným návrhom dňa 19.12.2012, ďalej že okresný súd nesprávne vyložil podmienky Dohody o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku zo dňa 29.03.2012, v ktorej odporca v rade 2/ riadne pristúpil záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka a uznal jeho záväzok čo do základu aj výšky podľa § 558 Občianskeho zákonníka, čím nastali podmienky plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby podľa ust. § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka.

Zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a odporkyňou v rade 1/, ktorý vznikol na základe uzatvorenej zmluvy z 10.09.2004 č. 332835514 - Zmluvy o vydaní a používaní bankovej platobnej karty a Dodatku č. 1 k zmluve z 03.09.2004, na základe ktorej bol odporkyňou v rade 1/ poskytnutý kartový rámec vo výške 30.000,- Sk, je potrebné posudzovať v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako spotrebiteľský vzťah (viď aj prechodné a záverečné ustanovenie k zákonu č. 568/2007 Z. z. - § 879j), ako aj v kontexte Zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov.

V danom prípade, pokiaľ na základe výsledkov dokazovania okresným súdom nastala splatnosť pohľadávky navrhovateľa dňom 28.02.2008 (uvedená skutočnosť nebola účastníkmi namietaná) a návrh na zaplatenie žalovanej sumy bol navrhovateľom podaný na súde dňom 19.12.2012, t.j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, bol povinný okresný súd v čase rozhodovania na premlčanie práva prihladať z úradnej povinnosti (ex offio) vzhľadom k tomu, že medzi účastníkmi sa jedná o spotrebiteľský vzťah (§ 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom a účinnom od 01.05.2004, § 52 ods. 2 posledná veta Občianskeho zákonníka v platnom znení od 01.04.2015). Aplikáciu občiansko-právnej premlčacej doby v absolútnych obchodno-právnych zmluvách majúci spotrebiteľský charakter odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý rozhodol o sťažnosti podnikateľa poskytujúceho stavebné úvery (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.06.2013, vydané pod sp. zn. I. ÚS 402/2013).

Krajský súd nepovažoval za dôvodnú odvoláciu námietku navrhovateľa, že pokiaľ nárok uplatnil na súde dňa 19.12.2012, súd nemohol aplikovať ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa. Na základe Zákona č. 102/2014 Z. z. (článku VIII.) došlo k novele Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene ďalších zákonov, na základe ktorej bolo prijaté nové ustanovenie § 5b, podľa ktorého, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Podľa článku XIV. Zákona č. 102/2014 Z. z., predmetné ustanovenie vstúpilo do účinnosti od 1. mája 2014. V § 29b Zákona č. 102/2014 boli prijaté prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 01.05.2014, nie však k novoprijatému ustanoveniu § 5b citovaného zákona. Vyslovený právny názor odporcu, že v danom prípade sa jedná o neprípustnú retroaktivitu účinkov novelizovaného zákona č. 250/2007 Z. z. a tým súvisiaceho zásahu do právnej istoty účastníkov tohto vzťahu, nie je správny.

Právna teória i prax činí rozdiel medzi pravou a nepravou retroaktivitou. Pre pravú retroaktivitu platí, že lex posterior ruší (neuznáva) právne účinky v dobe účinnosti legis prioris, prípadne vyvoláva alebo spojuje práva a povinnosti subjektov s takými skutočnosťami, ktoré v dobe účinnosti legis prioris nemali povahu právnej skutočnosti. V prípade nepravé retroaktivity „nový zákon síce nezakladá právne následky pre minulosť, avšak buď povyšuje minulé skutočnosti za podmienku budúceho právneho následku (jednoduchú výlučnosť) alebo modifikuje pre budúcnosť právne následky podľa skorších zákonov založené ... nepravé spätné pôsobenie zákona znamená len, že nový zákon zachytuje (právne kvalifikuje) minulé skutočnosti alebo že sa dotýka (modifikuje, ruší) existujúce právne následky.

Všeobecne v prípadoch časového stretu starej a novej právnej normy platí nepravá retroaktivita, t.j. od účinnosti novej právnej normy sa i právne vzťahy, vzniknuté podľa zrušenej právnej normy, riadia novou právnou normou. Vznik právnych vzťahov, existujúcich pred nadobudnutím účinnosti novej právnej

normy, právne nároky, ktoré z týchto vzťahov vznikli, ako i vykonané právne úkony, sa riadia zrušenou právnou normou (dôsledkom opačnej interpretácie stretu právnych noriem by bola pravá retroaktivita). Aplikuje sa tu princíp ochrany minulých právnych skutočností, najmä právnych konaní. Pokiaľ u pravej retroaktivity platí zásada všeobecnej neprípustnosti, za ktorej existujú striktne obmedzené výnimky prípustnosti, u nepravnej retroaktivity platí naopak zásada všeobecnej prípustnosti, u ktorej existujú výnimky jej neprípustnosti.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, teda pokiaľ okresný súd rozhodoval o nároku navrhovateľa na zaplatenie žalovanej sumy, ktorý sa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe (§ 100 ods. 1 veta prvá, § 101 Občianskeho zákonníka) v čase, keď už vstúpilo do účinnosti ustanovenie § 5b Zákona č. 205/2007 Z. z. (na základe novely vykonanej Zákonom č. 102/2014 Z. z. účinnou od 01.05.2014) bol oprávnený (a zároveň povinný) prihliadať aj bez návrhu na premlčanie nároku, keďže v danom prípade platí nepravá retroaktivita, t.j. od účinnosti novej právnej normy sa riadia i právne vzťahy, ktoré vznikli aj podľa predchádzajúcej právnej normy. Vznik právnych vzťahov, existujúcich pred nadobudnutím účinnosti novej právnej normy, právne nároky (vyplývajúce zo zmluvy o preprave osôb) sa posudzujú podľa doterajších predpisov. Z uvedeného je potom zrejmé, že okresný súd správne na premlčanie nároku navrhovateľa v tomto konaní prihliadal; na základe princípu nepravnej retroaktivity právnych noriem (starej aj novej právnej úpravy) nebol preto povinný prihliadať na podmienky uvedené v § 100 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, t.j. prihliadať na premlčanie dlhu iba na námietku dlžníka.

Krajský súd nepovažoval za dôvodnú odvoláciu námietku navrhovateľa, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ považoval Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z 29.03.2012 za absolútne neplatnú. Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne posúdil podmienky uplatneného nároku navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi v rade 2/, ktorý podľa tvrdenia navrhovateľa mal záväzok za dlžníka (odporkyňu v rade 1/) zaplatiť podľa § 533 Občianskeho zákonníka a zároveň, že odporca v rade 2/ uznal záväzok navrhovateľa podľa § 558 a v zmysle § 110 veta druhá Občianskeho zákonníka malo dôjsť k plynutiu novej premlčacej doby. Krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že vzhľadom k tomu, že v prípade uzatvorenia Dohody o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku sa jedná o úkon v rámci dojednaného spotrebiteľského vzťahu, v dohode absentuje jednoznačné vyjadrenie odporcu v rade 2/ o tom, „že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok“. Znenie „Dohody“, ktorá v bode 1.3 uvádza, že odporca v rade 2/ je „osoba pristupujúca k záväzku podľa § 533 a nasl. Zákona č. 40/1940 Zb.“ neznamena zároveň, že odporca v rade 2/ bol uzrozumený o tom, aký právny úkon z hľadiska jeho obsahu uzatvára, t.j. najmä, že prejavuje vôľu zaplatiť za odporkyňu v rade 1/ dlh. Súhlasne so záverom okresného súdu krajský súd preto vyvodil, že v danom prípade mohli vzniknúť dôvodné pochybnosti o tom, akým spôsobom boli zo strany odporcu v rade 2/ ako spotrebiteľa vyložené podmienky uzavretej Dohody z 29.03.2012, krajský súd preto Dohodu o uznaní splátkového kalendára o uznaní záväzku zo dňa 29.03.2012 považoval za absolútne neplatnú, tak pre obsahové náležitosti, ako aj pre rozpor s dobrými mravmi (§ 37 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka).

Z uvedených dôvodov, pokiaľ okresný súd na základe uvedeného právneho posúdenia veci návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol, krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti (spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania) ako správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Vzhľadom k tomu, že odporcovia v zmysle podmienok uvedených v § 151 ods.1 O.s.p. si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili, krajský súd im ich náhradu nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.